

אֵל נְקוּדַת הַרְעָה

בְּסֵעֵתָא דְשִׁיבָא

חֲבוּת הַחֲמוּסִים בְּחֵסֵד וְיִסְרָאֵל

פְּרֵשֶׁת חֻקֵּי

ד'ע"נר' ישעיה בן ר' פשה יוסף ז"ל וד'ע"נר' ברוך פשה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל : דַּקְלָתֵי הַעֲלֵזִין = point4188594@gmail.com

נקודות פשיחות כ"ק רבינו שליט"א

אשר לא עלה עליה עול. ובאור"ח מרחיב לבאר שכל ענין פרה האדומה זה דינים גמורים. פרה – רפ"ה דינים. אדומה – רומז לדינים. והקפידו שלא יהיה אפילו 2 שערות שחורות בלבד, בכדי שיהיה דין לגמרי. אבל מה הענין בלא עלה עליה עול?

אלא מסביר האור החיים, כי ברגע שאדם סובל את עול היסורים הוא נכנס לתהליך של ישועה... הוא מתחיל לצאת מהדינים לכיוון הרחמים.

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש. מה הכיוון שלך בתפילה, אם לקבל את הישועה. אל תתפלא אם יהיה מצב של 'התפלל אדם ולא נענה יתפלל שוב וכו'...

אבל אם הכיוון שלך לשמוע ולהפנים את הכובד ראש שיש כביכול לקב"ה, שזה מופיע בכאב שלך, זה נקרא תפילה.

והארץ היתה תוהו ובוהו. אנחנו כל הזמן מחפשים לברוח מהתוהו ובוהו הזה. לכן הקדימה התורה ואמרה שהארץ היתה תוהו ובוהו, עוד לפני בריאת העולם כבר היה תוהו ובוהו, ככה שאין לאן לברוח.

יש רק לאן להתחבר... להמשיך קו אל תוך החלל, להאמין שלית אתר פנוי מיניה, לחזק את העצמות עם התקווה שהקב"ה נותן לי את זה בשביל למנף אותי.

הצדיקים רואים בעוון עמם, ולעיתים הם אינם מצליחים להשפיע עליהם לשנות את מעשיהם. לכן הצדיקים מחכים ללילה שכולם ילכו לישון, ואז הנשמה עולה למעלה, ואז הצדיק מגיע ורוחץ את הנשמה מפגמיה, ומחזיר את הנשמה לאדם כשהיא מתוקנת.

ולכן יש יצר כזה, לא לישון בלילות, ולהפוך את הלילות לימים ואת הימים ללילות. מטרת השטן היא שהצדיק לא יוכל לרחוץ לנו את הנשמה. ניזהר...

אשרי מי שחושדין בו ואין בו. הלא ברור לכולם שעדיף רבי שלא חושדים בו, מאשר רבי שחושדים בו. אז למה "אשרי"...

אלא הקב"ה קורא לנו מהחטאים שלנו, בלי החטא האדם לא ישים לב לאפסיות שלו, ולא יזכה להבין שכל דקה שהוא לא חוטא זה הקב"ה.

ולקב"ה יש כמה דרכים איך הוא מעורר את האדם להכיר את אפסיותו, או ע"י שהאדם עצמו נופל ר"ל. או ע"י שאתה רואה פגמים אצל חבריך ואתה נזכר בזה שאתה לא יותר טוב ממנו. או ע"י שאתה מעורר את זה לבד. זה הכי טוב. ולעיתים הקב"ה עוזר לך לעורר את זה, ע"י שחושדים בך.

או שאתה מכחיש את החשד, או שאתה אומר אני אכן מסוכן, א"כ איך בפועל לא נכשלתי, חייב להיות שהקב"ה איתי. לכן אשרי מי שחושדים בו וכו'. כי ע"י החשד הוא לומד את עצמו, ומתקרב לקב"ה, ואדרבה זה מביא אותו להיות צדיק אמת, מקושר לקב"ה.

ר' אשר אמר: גם ה' העביר – חטאתך לא תמות. נכון הקב"ה העביר את החטא שלך. אבל תדע לך שמצידך אתה עומד מוכן לכל חטא ועוון - 'חטאתך לא תמות', זה ילווה אותך לכל אורח חיך ואתה תמיד נמצא בסכנה.

נשמע כואב, אבל אצל הצדיקים זה מרגליות. כי ע"י השפל הם מגיעים לקב"ה. בלי זה, הם נתקעים בקיר סתום של הגאווה שלהם ואומרים "בחנני ה' ונסנו".

ר' אשר אמר: אדם שנמנע ממעשים, איך הוא יכיר את הרבש"ע. אלא צריך לקום ולעשות ולפעול, ולהכיר שלא אני עשיתי אלא הקב"ה.

רצה לומר, כשלונות האדם מונעים ממנו מלהמשיך לתפקד כרגיל. כי למה שאני ימשיך לעשות אם אני חתיכת כישלון... הרי בין כה וכה אני לא יצליח.

אך לא, איך לקב"ה יהיה גילוי אם לא תמשיך לעשות. אתה חייב להמשיך לעשות, וזה שאתה עושה ולא מצליח, זה לא בשביל לעצור אותך, אלא בשביל שתבין שאתה מצידך לא יכול, וכך יתגלה שהקב"ה עוזר לך. אבל אם תמנע מעשיה ימנע הגילוי של ה'.

מה להגיד לבחור - אתה אפס! או אתה מאה...???

והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. מסביר ר' מאיר'ל פרמישלנער זיע"א, קודם המצווה בא היצה"ר ואומר לאדם: לא יצא לך כלום מהמצווה אל תעשנה. אחרי המצווה בא היצה"ר ואומר לאדם: וואו עשית מצווה, איזה קדוש אתה, מאסת ברע - כל הכבוד, איזה גבר. 2 אלו המחשבות באים מצד היצר ואנו מבקשים והסר שטן מלפנינו - לפני המצווה. ומאחרינו - אחרי המצווה.

קם ראש ישיבה, ואמר אם אני יאמר לבחורים אחרי שהם עשו מצווה שהם לא שווים כלום, והם מצידם לא היו מצליחים לעשות את המצווה, ושלמרות המצווה גנב נולדת וגנב תמות, מי ימשיך ללכת בדרך התורה והמצוות. אני חייב לתת להם פידבק ומחמאה ולומר להם כמה חשובים הם, כמה גיבורים הם שכבשו את היצר, כי זה יתן להם את החשק והכח והמוטיבציה לעשות עוד מצוות. כשניתן לבחור הבנה וגיבוי שהוא אכן בחר טוב, זה יתן לו כח לבחור שוב בטוב. אבל אם אני יאמר לו שהוא לא עשה כלום, ושלא יעוף על עצמו בגלל איזה מצווה, כי עדין יש לו עם הרבה חטאים, מנין הוא ישאב כח לבחור עוד פעם טוב.

והתמיה גדולה ונכונה. אבל מה יהיה עם ר' מאיר'ל פרמישלנער, נארוז את הווארט שלו בכיס בתוך כיס. הלא ר' מאיר'ל אומר משהו...

נפתח במתקפה: קודם כל, ההערכה שנותנים לבחור אחרי שהוא עושה מעשה טוב, והאיחולים שאומרים לו שהוא צדיק, זה כלל לא אמיתי - מצד האומר. כי סוף סוף כשיציעו לו שידוך אתה תפרוס את האמת ותאמר עם כל הכבוד למצוות שהוא עושה "הוא לא צדיק גדול". איי, איפה נעלם כל הערכה שהיה לך אליו אחרי שהוא הניח תפילין, מתברר למפרע שזה היה איחולים חופפים ולא הערכה אמיתית וכנה.

ועוד, שההערכה שתתן לבחור אולי ירים אותו היום מהמשבר אליו נפל, אבל מחר זה כבר לא ירים אותו, כי הבחור יאמר בליבו אולי הפעם נפלת יותר מדי עמוק ואני כבר באמת לא שווה כלום. ככה שלהערכה הזאת אין השפעה גדולה מדי.

ומכאן להסבר, אלא מה. תשב עם הבחור ותנסו לחשוב למה אתם כאן בעולם? מה היעוד. כשנשאל את השאלה הזאת בעצם נשאר ללא מענה, אא"כ אנחנו פותחים את ספרי היהדות והחסידות ומגיעים למסקנא שהיעוד בעולם הוא: להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו שזה התענוג הכי גדול שרק יכול להיות (מסילת ישרים פרק א').

ברגע שמתברר מה היעוד! ננסה לחשוב איך אנחנו באים לזה.

והתשובה תהיה, שע"י שאדם יכיר בשפלותו, הוא יכיר שכל דקה שהוא מתהלך ונהנה וחי ויש לו הורים, ויש לו ישיבה והוא לומד תורה, הוא יגלה בכל דבר שזה השגחה פרטית מלמעלה, כי הוא מצידו לא מסוגל ללמוד, לא מסוגל לקום בבוקר, לא מצליח לנשום, לא מצליח כלום. וככל שהוא ישמע את הכלום שלו, אזי בכל נקודת הווה שהוא יהיה בה, הוא ישמע שזה השגחה פרטית, כי מנין לו כוחות להחזיק מעמד לולי הקב"ה.

יוצא אפוא שדווקא הקשיים הכי גדולים, הם מבהירים לי בבהירות ובברירות שכל דקה הקב"ה נמצא איתי, ודווקא הכשלונות מביאים אותי ללהתענג על ה', שזה תכלית העולם, ותכלית האדם.

וכשחיים בהתקשרות בהשגחה פרטית הזאת - אני חי עם היעוד, אני עושה את מה שאני צריך לעשות... וזה התענוג הכי גדול, כי הרי השמחה הכי גדולה נמצאת אצל התינוק השרוי על ידי אימו. כי אין לו ממה לדאוג. כך הוא העובד ה' שלא נשבר משום דבר, אדרבה ממנף את זה להכיר שכל דקה שהוא חי זה מהקב"ה, הוא נמצא בחיק האמא של עולם, הוא הכי רגוע, הוא הכי שליו. כי הקב"ה הוא היה הווה ויהיה באותו שניה. אז אין לאדם דאגות.

א"כ עתה יבין הבחור שדווקא המקום של השפלות הוא המקום הנוח, כי הוא מביא אותי לקשר בורא, אז אם היצר הרע מגיע לומר לך שעשית מצווה וכל הכבוד לך, בזה אתה רק מתרחק מהקב"ה, כי אתה חושב שאתה כבר לא צריך את הקב"ה בשביל לעשות מצוות, כאילו אתה יכול לבד. אבל אם אחרי עשיית המצווה אתה שומע שהקב"ה עזר לך לעשות את המצווה, ואתה מצידך גנב, ורק הקב"ה עזר לך, אז מינפת את הרגע שאחרי שהמצווה להמשך קשר בורא, ואז אתה נמצא בתכלית ובשמחה יותר גדולה, מאשר אם הייתה עכשיו שמח מזה שאתה עשית את המצווה. כי כשאתה שומע שהקב"ה עזר לך לעשות את המצווה, זה הרבה יותר שמחה "זה על חיק האמא".

אבל זה רק הדרך של ר' אשר ור' מאיר'ל פרמישלנער... (וכל הצדיקים)